

[Lenger]

og nogle ubehageligheder ud af det. Det er det, som er mit supplerende spørgsmål til ministeren i denne omgang.

Ellers er jeg glad for at få oplyst, at man nu er begyndt at foretage sig noget, men jeg synes nok, der er gået lidt for lang tid, fra man første gang fik oplysningerne, ifølge ministeren og ifølge begrundelsen for mit spørgsmål i 1980, men ifølge andre artikler i 1978, og så til nu, hvor man altså kan forudse, at der først vil foreligge resultat af undersøgelsen i 1985.

Egentlig kunne jeg også godt tænke mig at høre fra ministeren: vil det sige, at der ikke fra sundhedsstyrelsens side vil være nogen muligheder for at skride ind over for brugen af disse lofter, før denne undersøgelse foreligger?

Thoft (SF):

Jeg føler, at der i denne type sager er en tendens til, at alle de berørte myndigheder skynder sig at fralægge sig ethvert ansvar og sige: det er jo ikke bevist. Hvem har ansvaret for, at vi får disse store indeklimaproblemer i institutionerne? Hvor mange lunge- og øjenskader – nej, lad mig sige det direkte, hvor mange lig skal der på bordet, før man tager sig sammen til at forbyde det?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Ja, der skal jo i hvert fald én ting til, og det er, at man er blevet klar over, at disse stoffer er sundhedsfarlige. Det er den første forudsætning for, at man kan begynde at gøre noget ved det. Det var svar til hr. Thoft. Vi er altså i gang med dette, i øvrigt i samarbejde med boligministeriet, som dette naturligt henhører under. Jeg er klar over, at der er stillet spørgsmål til boligministeren om denne sag.

Jeg er da meget enig med hr. Lenger i, at det ikke er hensigtsmæssigt at begynde at rive lofter ned, efter at man med stor bekostning har sat dem op, også på grund af de vanskeligheder, det kan give for børn og andre, der skal færdes under dem. Det er jo også voldsomt dyrt, så vi kunne da gøre os umage for at undgå, at de lofter overhovedet bliver sat op. Men forudsætningen for, at vi kan undgå det, er altså, at vi har noget videnskabeligt materiale, som siger, at lige

præcis de lofter er ikke hensigtsmæssige at sætte op.

Derfor søger vi altså i samarbejde med boligministeriet og sundhedsstyrelsen igennem det udvalgsarbejde, jeg talte om, at finde ud af, hvad er det for noget, der skal ligge til grund for en vurdering af det reglement, som boligministeriet så skal udstede på dette område. Jeg har et svar fra boligministeren her, der siger, at når en sådan vurdering i dette udvalg foreligger, vil byggestyrelsen kunne træffe beslutning om fastsættelse af bestemmelser herfor i bygningsreglementet. Det må vist være svar til hr. Lenger. Vi bliver nødt til at have undersøgelsen først, og så tager vi stilling til, hvad den giver anledning til. Men i princippet er vi altså enige, kan jeg høre.

Lenger (VS):

Ja, og det siger jeg tak for, men jeg kan ikke dy mig for lige supplerende at spørge, om det er en meget fjern tankegang for ministeren, at man kunne bruge nogle af de materialer, som vi positivt ved ikke er sundhedsfarlige.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Nu er jeg jo altså ikke bygnings-sagkyndig. Jeg vil faktisk mene, at det er mere praktisk at gå den anden vej og sige: lad os nu finde ud af, hvad det er for nogle stoffer, og hvad det er for nogle reglementer, vi eventuelt skal udstede for at undgå noget sådant i fremtiden. Det vil jeg nøjes med i dag, for jeg vil ikke give mig ud for at være bygnings-sagkyndig, det er jeg altså ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 246

11) Til *ministeren for Grønland* af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Danmark vil støtte Norges forsøg på en omdefinering af sin kysthvalfangst, således at den ikke længere betegnes som kommerciel og derved ikke er omfattet af det stop for al kommerciel hvalfangst fra og med 1986 (moratorium), som Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC) vedtog på sit årsmøde i 1982, og som Danmark stemte for?«